

Info-Brev 12

Valerij Zaluzhnyj var tidigare Överbefälhavare för Ukrainas försvarsmakt och tjänstgör idag som Ukrainas extraordinära och befullmäktigade Ambassadör i Storbritannien (sedan den 9 maj 2024). Han är också Ukrainas ständige representant vid Internationella sjöfartsorganisationen (IMO).

Min bakgrund

Jag föddes 1973 i en vanlig ukrainsk stad, i en vanlig ukrainsk familj. Jag minns barndomen väl. Den varade, till skillnad från ungdomen, förvånansvärt länge. Kanske för att vi var barn till föräldrar som föddes efter ett stort och grymt krig, och som blev landets kanske enda hopp om framtiden. Våra föräldrar verkade vara helt övertygade om denna framtid, och följde därför statens program med obruten tro. Så kom vi till världen – framtidens kommunistbyggare – och vår barndom blev lång, eftersom vi först behövde växa upp för att nå det utlovade ljusa morgondagen.

Kanske har jag så varma minnen från de åren också för att, som Vasyl Olexandrovytj Suchomlynskyj sa, "*barndomens år är framför allt hjärtats fostran.*" Enligt hans teori formas personligheten i tidig ålder, likaså moraliska egenskaper, emotionell intelligens och förmågan till medkänsla. Jag växte upp, påverkad och formad av den avlägsna världen av färger och känslor.

I vår familj talade alla ukrainska. Men min första broderade skjorta bar jag som vuxen. På den tiden sjöngs det många ukrainska sånger i staden där jag växte upp. Det fanns gott om ukrainsk litteratur och tidskrifter. I min farfars enkla hus, där jag tillbringade min barndom, minns jag inte en enda rysk bok – förutom mammas skolböcker i rysk litteratur. De visade sig för övrigt vara mycket användbara för mig senare.

Men storstaden där mina föräldrar bodde var en annan värld. Vi som talade ukrainska var som främlingar där. I militärförläggningen var man tvungen att "lära sig språket". Det språket kom till mig från gatan. Då tänkte jag inte på det. Det var ju vänner – vi spelade fotboll tills vi blödde och försvarade varandra i grannskapsbråken. För att klara det behövde man språket. Deras språk.

Senare, år 2015, när jag noggrant läste en underrättelserapport, mindes jag både språket och vårt kvarterslag. De flesta som "spelade" på vår ockuperade mark var just de som en gång lärt oss det "stora språket". Men nu handlar det inte om dem. Utan om oss – de som är Ukraina. För att förstå vilka vi är och vad vi betyder för andra, vill jag berätta en annan historia. Den handlar om en enastående kvinna som föddes och växte upp på Krim, men som bor i Kiev och har outtröttligt stöttat fronten under hela kriget. Hon är lite yngre än jag, men klokare. Hon sa en gång till mig: "Förstår du, jag insåg att jag lever i Ukraina först som tonåring – när jag fick mitt ukrainska pass." I dag är både hon och jag, och miljoner människor som är helt olika, ukrainare. Just vi – med olika bakgrund, födelseort, tro och till och med hudfärg – utgör nu det stora begreppet: staten Ukraina. För staten – det är vi.

Så när vi talar om vårt land och dess roll i dag, handlar det enbart om oss – människor som förenats i staten Ukraina. Det finns inget annat, inget abstrakt, som kan ersätta begreppet stat. Allt i den – det är vi. Vi som lever nu. Och det är vi som bär ansvar för nuet och för det som kommer i morgon.

Så vad betyder vi tillsammans för världen? Kanske är det bäst att först berätta vilka lärdomar vi har dragit under de senaste extremt svåra åren. Vi har rätt att tala om detta – för vi har överlevt det blodigaste kriget på 2000-talet. Vi kämpar och försvarar oss ensamma – **mot den grymmaste fienden sedan fascismen. En fiende som under decennier odlade hat mot oss bland sina medborgare, med propaganda som kunde mäta sig med en modern tysk Goebbels.**

Lektion 1

Vi lät oss inte luras. För vi är folket, vi är staten. Vi lät oss inte förintas den kalla natten den 24 februari 2022 – därför finns vi fortfarande och kämpar. Det var inte någon abstrakt stat som gjorde detta, det var vi, det ukrainska folket. Lita på Gud, men håll ögonen öppna: ett samhälle som vill ha trygghet måste vara redo att betala för den.

Lektion 2

Fiendens storhet och styrka är inte alltid vad dess ledare och propagandister vill tro. Den verkliga måttstocken för styrka är den ande som får kroppen att slåss – även i högteknologiska krig.

Lektion 3

En granne som hjälper dig i nöd hjälper först och främst sig själv. Om han inte hjälper – då är han en del av problemet. **Vänner behövs.** Och mot dem som inte vill vara vänner måste man kunna försvara sig.

Lektion 4

En fiende som inte besegrar dig vid fronten kommer försöka knäcka dig i ryggen – med samma kraft, men mer lömskt. Och med samma avsikter **kommer han** till **din granne som hjälper dig.**

Lektion 5

Det finns inga mirakel i krig. Vissa av krigets lagar är tusentals år gamla, andra uppstår just nu. Men endast de påverkar krigets gång. Ibland krävs ett högt pris för att förstå det. Okunskap skyddar inte från nederlag.

Lektion 6

När du tänker på seger måste du vara beredd att bli ensam. Din seger är inte alltid fördelaktig för dina allierade. De som inte kämpar för livet har alltid en egen vinning. Och: vapen som inte är lönsamma används inte. Vilka vapen jag menar säger jag inte.

Lektion 7

Den dyrbaraste resursen i krig är människor. Inte bara för att de inte snabbt kan ersättas, utan också för att de kan gå förlorade mentalt – göras obrukbara. Fienden arbetar ständigt med detta – inte bara vid fronten.

Lektion 8

När du ensam slåss mot en starkare fiende, tänk: vilken seger vill du uppnå nu – och vilken i framtiden? Beslut har sin tid. Det är inte alltid "nu".

Lektion 9

Dina vänner och allierade tänker inte alltid som du. Ibland kräver även enkla saker tid för dem att förstå. Som Timothy Snyder sa: vårt uppdrag är att göra det som är uppenbart för oss – uppenbart även för andra. Ibland kräver det en diskussion, till och med om fienden. Det är en tid för att stärka vänskap och förklara sanningen.

Lektion 10

Varje dag i krig är antingen en ny läxa – eller döden. Det är bättre att lära sig dessa lektioner utan krig. Annars måste man förstå dem genom de som överlevt.

Trots allt fortsätter vi att slåss. Tillsammans. Och medan vi gör vårt, tecknas olika scenarier och framtidsvisioner – om krigets slut, om val. Det görs av människor som ofta själva är en del av vårt samhälle. De som borde försöka förändra något. Men vi står fortfarande kvar. Och så länge vi står – betyder vi mycket för världen.

Vi har enats och blivit starka. Därför är vi nu ett subjekt. Jag kan föreställa mig förvånningen och besvikelsen hos både våra egna och västliga politiker från 1990- och 2000-talet. Förvånade är också de sovjet-ukrainska generalerna. Men vi gjorde det. Och i dag talar vi högt om oss själva – och hörs hela vägen till andra sidan planeten. Därför har vi nu rätten att välja. Vi – vanliga ukrainare, som nyss såg både åt öst och väst. Vår styrka idag ger en chans att forma en ny världsordning. Inte en monolitisk, totalitär – utan åtminstone en med möjlighet till demokratiska värden. Vi ger världen den chansen.

I en värld som oåterkalleligen förändrats, är det vi – Ukraina – som varje dag ger våra grannar och Europa en möjlighet att rädda sin säkerhet och sina medborgare. Det är på våra axlar som Europas fred vilar. Det är vi, övergivna och med brist på ammunition och artilleri, som fått hjulet av vetenskaplig och teknologisk utveckling att rulla. Våra uppfinningar har inte bara förändrat säkerhetens spelregler – de kan rädda mänskligheten från en ny pest. Vi är öppna för dem som inte övergav oss.

Idag har vi Europas största och mest stridsdugliga armé. Och därför kan en ny säkerhetsarkitektur i Europa byggas just kring oss – **vår tapperhet, vårt hjältedåd, vår innovationskraft.**

I slutändan kämpar vi för rätten att leva – för oss själva och våra barn. Och vi bygger framtiden endast för dem. *”Hur den blir, beror bara på oss. Historien ger många exempel. Men vår historia skriver vi just nu.”*

Vogue Ukraine Leaders 2025

Det var tankar från en person som förtjänar vår respekt och uppmärksamhet.

Det Det Valerij skriver är viktigt – inte bara för Ukraina, utan för hela den demokratiska världen.

Läget vid Fronten (Endast några få av många händelser)

- St Petersburgs årliga firande av ”Flottans dag” har ställts in på grund av säkerhetsläget, skriver Moscow Times. Paraden skulle hållas under söndagen men omfattande drönarattacker sätter stopp. Att firandet inte blir av ses som ett tecken på Kremles oro inför Ukrainas ökande förmåga att genomföra drönarräder djupt in på ryskt territorium.”

Den här uppvisningen av ryska örlogsmän (och andra nationers) påbörjades 2017 och får nu för första gången sedan dess inställas.

- Ytterligare ukrainska drönare i Leningrad-området tvingar bland annat flygplatser i St Petersburg att stänga.. Kaoset och oredan har blivit stor. Det är uppenbart och med många arga resenärer som drabbas riktigt ordentligt. Syftet kan också vara att visa befolkningen att pågår här och nu ett krig och inte bara långt borta i en avkrok i förra delen av imperiet.
- För ganska länge sedan lät Elon Musk stänga av Star-Link i samband med att ukrainska sjödrönare planerade anfall. Det var en aktiv handling av allt att döma av vad som framkommit om händelsen. Häromdagen blev Star-Link sändning avbruten under några timmar, vilket påverkade ukrainska förband negativt. Om det var ett tekniskt fel eller en avsiktlig nedstängning är inte känt.

- Ryska infanteriet är näst intill chanslösa i den nya typen av drönarkrigföring. Unga soldater (det finns äldre och sårade som sätts in också) dör i näst intill resultatlösa anfall dagligen. Och det har pågått i mer än tre år. Ofattbart! Det finns fortfarande tydligen i praktiken ingen taktikanpassning värt namnet från rysk sida i markstriden. *Det stereotypiska uppträdandet och saknaden av människovärde känner jag tydligt igen från Sovjettiden.*
- Ukraina har insatt motanfall både i norr och i söder och tagit begränsad terräng. På norra fronten är det norr om **Sumy (1)** och i söder är det i **Zaporizhja (2)** - området. I öster ligger ryssarna på och tar begränsad terräng i ett område mellan **Pokrovsk (3)** och **Toresk (4)**. Ett ryskt anfall mot själva Pokrovsk har misslyckats (igen). Det är ukrainska 155.e Mekaniserade Brigaden som står emot-

Inga stora förändringar som vanligt. Ryska styrkor kan fortfarande ta en by eller två under en dags strider med de vanliga förlusterna. Men ryska markstridskrafter har inte den minsta möjligheter att vinna kriget i denna takt av ”framgångar”. Även i ett utdraget ställningskrig är ryska krigsmakten chanslös att nå krigsmålet. Ukraina har ett väldigt stort territorium och ryska ansträngningar att ta terräng är näst intill patetiska. Och kommer så vara, även om kriget pågår under lång tid (många år). Även om Pokrovsk skulle falla – vilket Lubna för ett år sedan spådde var omedelbart förestående – har det ingen påverkan i stort av förloppet av kriget. Alla parametrar som påverkar kriget framåt talar för att man kommer misslyckas i sin ambition. Det finns inte så många spelkort kvar utom kärnvapen.

- Ukraina har förlorat ett av franska Mirage-planen. Omständigheterna kring förlusten är oklar. Men det är inte nedskjutet av Ryssland och piloten sköt ut sig och klarade sig. Hittills har Ukraina i kriget förlorat fyra F-16 plan samt ett Mirage-plan. Detta trots ett dagligen pågående luftstrider. Den ryska utdelningen är inte heller stor i den delen av krigföringen.
- Här två exempel på ukrainska attacker inne i Ryssland.
 - Samara har en fabrik som tillverkar delar till ammunitionsproduktion har anfallits.
 - En till rysk järnvägsknutpunkt har anfallits. Denna gång mot i Novochoerkassk i Rostov området.
- Ytterligare en rysk General, Alexander Kornev, chefen för 7.e flygburna VDV har dött. Ryssarna hävdar att han dog av en hjärtattack. Han fanns på Ukrainas lista av krigsförbrytare
- Det blir fler och fler utländska soldater som slåss för Ukraina. Bland annat från Zimbabwe, Armenien och Colombia med flera länder. Oftast är det ekonomi som driver dem. Men i fallet Colombia finns också ett hat mot ryssar mot bakgrund deras tidigare aktiviteter i landet.
- Jättesatsning på AI-drönare (artificiell intelligens) till Ukraina – Pentagon beställer 33 000 enheter. Tiotusentals vanliga drönare i Ukraina ska förvandlas till avancerade AI-styrda vapen innan årets slut. Det står klart efter att det amerikansk-tyska teknikbolaget Auterion tecknat ett kontrakt värt 50 miljoner dollar med det amerikanska försvarsdepartementet. Enligt vd:n Lorenz Meier handlar det om ett teknologiskt genombrott.
- Militärt visar ryska krigsmakten många tillkortakommanden. I planering, i taktikanpassning och med modern utrustning som sällan matchar västs motsvarighet tekniskt. Men en styrka har rysk militär – som tidigare har diskuterats – och det är förmågan till avancerad störsändning mot olika typer av västs utrustning.
- Ryssland hoppas mätta ukrainskt luftrum med en väldig produktion av Shahed-drönare (**Bild se Info-Brev 11**). Förutsättningarna är inte så goda. Ukrainas antidrönare mot Shahed är nu operativa och fungerar. Dessutom finns en stor risk att ryssarna tappar förmåga i sina fabriker på grund av att Ukraina bekämpar med långräckviddiga drönare. Även här är Zelensky tydlig att satsningen på dessa pågår och ambitionen är att slå långt in i Ryssland framåt. Long-Neptune indikerar att Ukraina inte har samma akuta behov av dessa vapen från utlandet framåt. Den är idag i praktiken en väldigt potent kryssningsrobot. När dessutom ukrainska ballistiska robotar blir operativa har Ryssland inget verkningsfullt motmedel mot dessa. Man kan förmoda att det inte dröjer länge förrän de blivit operativa. Behovet av Patriot-robotar för Ukraina luftförsvar kvarstår tills vidare.

Lars Navander